

Két fontos gondolat ezzel a verssel kapcsolatban:

1. A gyermekáldásban reménykedő, arra hosszú ideje hiába váró házaspárok érzései:...

Szégyen, kudarc, bánat, kisebbségi érzés, irigység, csalódás, bűntudat, remény, hit, bizalom, csalódás,...

Konkrét arcok, sorsok, életek, nevek kavarnak előttem, általam nagyon szeretett, nagyra becsült, értékes emberek gondjait, vágyait, szomorúságát, reményeit rakom most eléd Istenem!

Tartsd őket a tenyeredben, öleld őket magadhoz, segítsd a vágyaikat megvalósulni a Te akaratod szerint!

2. "...meghallották ... örvendeztek ... eljöttek ... elcsodálóztak ... félelem szállta meg ... szívükbe vették..."

Figyeljünk egy kicsit a mellékszereplőkre, a szomszédokra, ismerősökre. Meghallják, örvendeznek, eljönnek stb. Semmi irigység, semmi rosszindulat, sőt segítőkészség, empátia, szívbevésés! Mikor lesznek a mi szomszédaink ilyenek?!! Talán Erzsébet és Zakariás tehet róla, hogy csakis szeretik őket. Ilyenné tudták tenni a szomszédait, ismerőseiket. Háttha egyszer nekünk is sikerül!

Sikerülnie kell!

Kéthelyi Marika

*Állandóan növekvő szeretet.
(Simon András)*